

Łac. Prunus domestica

„Amers”

W okres owocowania wchodzi w 2-3 roku po posadzeniu, plonuje obficie i regularnie owoce: duży, owalny koloru fioletowo niebieskiego. Miąższ pomarańczowożółty, dość jędrny, bardzo smaczny, łatwo odchodzi od pestki
dojrzałość zbiorcza: połowa września
wytrzymałość na mróz: średnia
podatność na choroby: tolerancyjna na szarękę, mało podatna na choroby
zapylacze: Cacanska Lepotica, Cacanska Najbolia, Stanley, Empress, Bluefree

Łac. Prunus domestica

„Herman”

Odmiana szwedzka. Drzewo rośnie średnio silnie, tworzy dość luźną, prawie kulistą koronę. Skórka owoców fioletowo-niebieska, pokryta gęstym, niebieskim nalotem, który utrzymuje się długo po zbiorze, uatrakcyjniając bardzo wygląd owocu. Owoce niezbyt duże, o żółtym, smacznym, lekko kwaskowatym miąższu. Dobrze odchodzi od pestki. Odmiana samopylna. Odporność na mróz i choroby średnia

Łac. Prunus domestica

„Cacanska Najbolia”

Wyhodowana w Jugosławii z odmian 'Węgierka Wangenheima' i 'Węgierka Pożegacza' (typ 'Węgierki Zwykłej'). Szczepione na siewce ałyczy rośnie bardzo silnie, a na siewce 'Węgierki Wangenheima' średnio silnie, nawet słabo. Na ałyczy tworzy rozłożystą koronę. Dojrzewa na przełomie VIII/IX. Owoce duże lub bardzo duże, o granatowej skórze z intensywnym nalotem. Miąższ zielonkawy, łatwo odchodzi od pestki. Zapylacze: 'Cacanska Lepotica', 'Stanley'

Łac. Prunus domestica

„Bluefre”

Wzrost: silny. Zapyłacz: Stanley, Opal. Owoce: duży, elipsoidalny, ciemnoniebieski. Smak: deserowy, aromatyczny, soczysty. Dojrzałość zbiorcza: koniec IX. Dość odporna na mróz i średnio na choroby.

Łac. Prunus domestica

„Brzoskwiniowa”

Drzewo rośnie silnie tworząc rozłożystą koronę. Zapyłacz: Renkloda Ulena i Kirka. Owoce duże, kuliste. Skórka jest różowożółta z ciemnoróżowym rumieńcem. Miąższ żółty, soczysty o korzennym smaku. Owoce dojrzewają na początku sierpnia. Owocuje nieregularnie, przemiennie. Wrażliwa na mróz, dość odporna na choroby. Odmiana deserowa.

Łac. Prunus domestica

„Cacanska Lepotica”

Wyhodowana w Jugosławii z odmian 'Węgierka Wangenheima' i 'Węgierka Pożegacza' (typ 'Węgierki Zwyczajnej'). Drzewo rośnie średnio silnie. Tworzy kształtną, zwartą i dobrze ulistnioną koronę o średnio silnej konstrukcji. Skórka owoców ciemno-granatowa. Miąższ zielonkawy, soczysty o przeciętnym smaku, dobrze odchodzi od pestki. Odmiana samopylna

Łac. Prunus domestica

„Cacanska Rana”

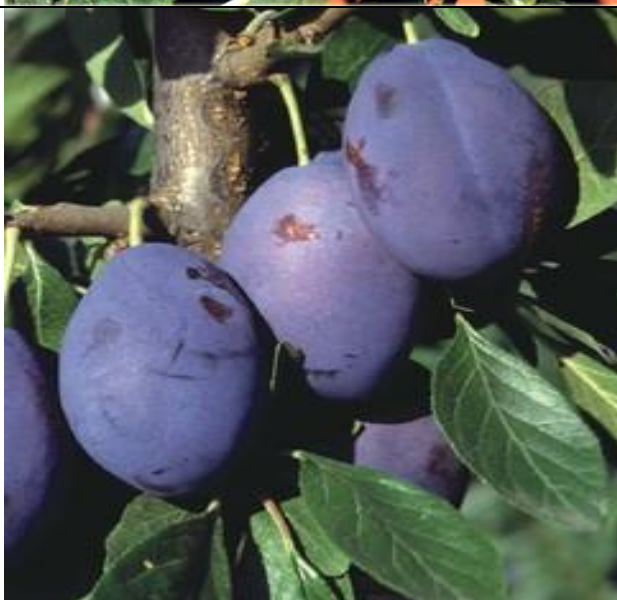
Wyhodowana w Jugosławii z odmian 'Węgierka Wangenheima' i 'Węgierka Pożegacza' (typ 'Węgierki Zwykłej'). Rośnie silnie lub średnio silnie. Tworzy rzadką, rozłożystą koronę. Skórka owocu bardzo atrakcyjna, różowofioletowa. Miąższ żółty, dość dobrze odchodzi od pestki. Odporna na mróz

Łac. Prunus domestica

„Empres”

Wzrost: średnio silny. Zapyłacz: samopylna. Owoce: duży, elipsoidalny, granatowoczerwony. Smak: deserowy, aromatyczny, soczysty. Dojrzałość zbiorcza: koniec IX. Dość odporna na mróz i średnio na choroby

Łac. Prunus domestica

„Nectavit”

Odmiana polska. Drzewo tworzy kształtną koronę. Zapyłacz: Promis®, Tolar®, Węgierka Zwykła. Częściowo samopłodna. Plonuje corocznie i bardzo obficie. Owoce Węgierki średniej wielkości o owalnym kształcie. Skórka fioletowoniebieska do granatowej z intensywnym nalotem. Miąższ żółty, dość jędrny, soczysty, aromatyczny. Łatwo oddziela się od pestki. Dojrzałość zbiorcza na przełomie września i października. Dość duża wytrzymałość na mróz i choroby. Odmiana deserowa i na przetwory.

Łac. Prunus domestica

„Oneida”

Nowa odmiana wyhodowana w USA z odmian 'Albion' i 'Węgierka Włoska'. Drzewo rośnie początkowo silnie, ale po wejściu w okres owocowania wzrost słabnie. Tworzy zgrabną, stożkową, dość gęstą i bardzo dobrze ulistnioną koronę. Skórka owoców dość gruba. Miąższ żółtawy, dość dobrze odchodzi od pestki, smaczny. Odporna na mróz. Odmiana samopylna.

Łac. Prunus domestica

„Opal”

Odmiana szwedzka, powstała ze skrzyżowania 'Renkloda Ulena' i 'Early Favourite'. Drzewo rośnie silnie. Tworzy szerokostojkową, dość zagęszczoną koronę. Skórka owocu początkowo żółto-zielona, a w pełnej dojrzałości żółta, z fioletowo-niebieskim rumieńcem. Miąższ żółty, soczysty, smaczny, dobrze odchodzi od miąższu. Średnia wrażliwość na mróz i na choroby. Odmiana samopylna

Łac. Prunus domestica

„President”

Stara, wyhodowana w Anglii odmiana nieznanego pochodzenia. Drzewo rośnie silnie. W pierwszych latach po posadzeniu tworzy koronę o konarach wzniesionych. Po wejściu w okres owocowania korona staje się bardziej rozłożysta. Owoce duże, smaczne, o granatowej skórcie i żółtym miąższu - dobrze odchodzi od pestki. Odmiana samopylna.

Łac. Prunus domestica

„Stanley”

Wzrost: średnio silny. Zapyłacz: samopylna.
Owoce: duży, jajowaty, ciemnogrnatowy.
Smak: deserowy, aromatyczny, soczysty.
Dojrzałość zbiorcza: połowa IX. Dość odporna
na mróz i średnio na choroby.

Łac. Prunus domestica

„Valjevka”

Nowa odmiana wyhodowana w Jugosławii z
odmian 'Prune d'Agen 707' i 'Stanley'. Drzewo
rośnie silnie lub średnio silnie. Tworzy
piramidalną, rozłożystą i umiarkowanie
zagęszczoną koronę, z dość licznymi, ale niezbyt
grubymi jednorocznymi przyrostami. Owoce
średniej wielkości, miąższ żółty, smaczny,
soczysty, łatwo oddziela się od pestki.
Dojrzewają na początku IX. Odmiana
samopylna.

Łac. Prunus domestica

„Valor”

Nowa odmiana szczepiona na siewkach ałyczy rośnie silnie, a na siewkach 'Węgierki Wangenheima' średnio silnie, nawet słabo. Korona odwrotnie stożkowata, dość rozbudowana. Dojrzewa w połowie IX. Skórka owoców granatowa, gruba. Owoce duże, owalne. Miąższ żółtawy, smaczny. Pestka nie całkiem odchodzi od miąższu. Zapyłacze: 'Węgierka Włoska', 'Stanley'.

Łac. Prunus domestica

„Verity”

To odmiana rosnąca średnio silnie, co roku obficie owocuje. Jej owoce są średniej wielkości, miąższ mają żółtopomarańczowy, zwarty, bardzo słodki. Dojrzewają dość późno: w drugiej połowie września i pierwszej połowie października

Łac. Prunus domestica

„Węgierka Zwykła”

Drzewo rośnie średnio silnie, tworzy stożkowatą, później kulistą koronę. Odmiana samopylna. Owocuje regularnie, dość obficie. Owoce są średniej wielkości, owalne. Skórka ciemnofioletowa z białym nalotem. Miąższ w różnych odcieniach żółci, dość soczysty, dobrze odchodzi od pestki. Dojrzewa od połowy września do końca października. Średnio wytrzymała na mróz, wrażliwa na szarkę. Owoce deserowe i do przetwórstwa.

Łac. Prunus domestica

„Węgierka dąbrowicka”

Odmiana polska o wysokiej plenności i szerokim zastosowaniu smacznych owoców, które nadają się zarówno do bezpośredniego spożycia jak i na przetwory a poza tym mogą być przechowywane. Polecana do wszystkich typów sadów, ogrodów przydomowych i działkowych. Rośnie silnie. Korona średnio zagęszczona. Plonuje bardzo obficie, prawie corocznie (na słabszych glebach przemiennie). Wymaga zapylaczy.

Łac. Prunus domestica

„Węgierka wangenheina”

- Pochodzenie:** stara odmiana niemiecka, znaleziona w ogrodzie Wangenheima w Brieheim koło gothy w 1837
- Drzewo:** rośnie silnie. Tworzy dużą kulistą, zagęszczającą się koronę (konieczne prześwietlanie)
- Zapylacze:** odmiana samopylna
- Owoc:** średniej wielkości (30-35g). Skórka brunatnofioletowa, w stanie pełnej dojrzałości ciemnogrnatowa. Miąższ żółty lub zielonkawożółty, ścisły, soczysty, nieco słodszy od Węgierki Zwyczajnej.
- Dojrzałość zbiorcza:** wrzesień

Śliwy Japońskie

Łac. Prunus domestica

„Ozark Premier”

Wzrost początkowo silny, bardzo wczesnie wchodzi w okres owocowania i wtedy wzrost zostaje wyhamowany. Tworzy dobrze ulistnioną koronę.

Bardzo duże, kuliste, o masie często przekraczającej 100g. Skórka dość gruba, zielonkawożółta. U dojrzałych owoców prawie całą powierzchnię pokrywa bardzo atrakcyjny, różowoczerwony, nakrapiany rumieniec oraz szaroniebieski nalot woskowy. Miąższ dość twardy, soczysty, aromatyczny, smaczny.

Bardzo wczesne, obfite.

Pierwsza połowa sierpnia.

Bardzo atrakcyjna odmiana śliwy japońskiej o średniej porze dojrzwania. Owoce doskonałej jakości, bardzo duże i smaczne. Jedna z najlepszych odmian śliw japońskich, jakie

wyhodowano. Tak jak inne wymaga zapylacza w postaci innej śliwy japońskiej.
Bardzo wrażliwe na dziurkowatość liści.

Łac. *Prunus domestica*

“Santa Rosa”

Drzewo rośnie silnie, tworzy wąską koronę.
Wczesnie wchodzi w okres owocowania, owocuje średnio obficie. Owoce duże, okrągłe, różowo fioletowe. Miąższ czerwony, soczysty, mocno aromatyczny, nieodchodzący od pestki.
Dojrzałość zbiorcza: Początek sierpnia.
Odporność: Średnio odporna na mróz

